

dogovori

glasilo občinske konference SZDL ljubljana — center

Med vsemi ljudmi je v veljavi običaj, da praznujejo svoje rojstne dneve. Tudi razne človeške skupnosti, posebno narodne in državne, imajo takšne praznike. Toda, morda na vsem svetu ni skupnosti, ki bi občutila svoj rojstni dan tako spontano, globoko in vseobsežno kakor občutimo mi, Jugoslovani, svoj devetindvajseti november.

Naš otrok, mladinec, zrel človek in starec vedo, da smo se vsi skupaj pred triintridesetimi leti na novo rodili, da so bili vsi prejšnji časi samo neuspelo iskanje našega narodnega in državnega obstanka in, da se nam je šele po avnojskem dejanju odprla zanesljiva pot v prihodnost.

Letošnji dan republike bomo praznovali z vednostjo, da smo prekoračili že veliko stopnic na tisti strmi poti, ki se je vzpela pred nami v Jajcu, 29. novembra 1943. Sredi vojne vihre in revolucije smo takrat zasnovali samonikli družbeni razvoj, katerega težo smo naslonili na moč in pobudo ljudskih množic, na neomajno vero v našega človeka, na bratstvo jugoslovanskih narodov, predvsem pa na idejo socializma, ki naj bi jo naš delavski razred, njegova avantgarda, Zveza komunistov in enotna fronta drugih naprednih sil, prenesli iz marksistično leninističnih teoretičnih temeljev v življenjsko prakso.

Ob dnevu republike

Zelo dobro vemo, da smo pod vodstvom tovariša Tita premagali doslej številne zapreke na tej poti in da smo na notranjem bojišču ustvarili posebno obliko življenja, ki jo imenujemo socialistični samoupravni sistem, v mednarodnih odnosih pa smo se zavzeli za zamisel neuvrčenosti, za bratstvo in mirno sožitje v svetovni družini narodov.

Zaradi naših dosedanjih prizadevanj na obeh teh frontah je nova Jugoslavija že dosegla v vsem demokratičnem svetu veliko spoštovanje in ugled; marsikateremu narodu, ki se na tej ali oni celini še vedno krvavo bori za svojo človeško in narodno neodvisnost pa je Titova država tudi dragocen vzor.

Vprašati se moramo, kaj smo storili v letu, ki je poteklo med zadnjima dvema praznikoma republike, kajti ta časovni sklad je bil triintrideset del naše moderne zgodovine. Ali je tudi v tem obdobju prežemal naše delo avnojski duh, ali smo izpolnjevali poslanstva, ki smo si jih naložili ob rojstvu naše nove državne skupnosti?

S prepričanjem smemo odgovoriti pritrdilno. Iskreno, z vso resnostjo, z vsemi svojimi dejanji smo se naprezali, da bi se evropsko mednarodno življenje, postulat helmske konference in vse tisto, kar so Titova usta govorila za vse nas v Colombu, smo navdušeno sprejeli in odločno potrjevali z dejanji. Redko katero leto po AVNOJ smo tudi znotraj svoje skupnosti storili tolikšen korak naprej v snovanju socialističnih odnosov; pobuda naših ljudskih množic je intenzivno rasla skozi utrjevanje samoupravnega delegatskega sistema, ki je prav te dni, s sprejetjem Zakona o združenem delu prešla v novo kvaliteto. Enotna fronta Socialistične zveze, sindikatov, mladine, še vedno neutrudnih partizanskih borcev je kakor vedno tudi v tej akciji sledila pozivu Zveze komunistov. Od tod, iz teh odnosov, smo črpali moč, da smo se zagrizeno spoprijeli s težavami v gospodarstvu, da smo stopili v boj z nalogami, ki jih terjata od nas srednjeročni načrt in ekonomski realizem; povečati stopnjo proizvodnje, produktivnost dela in izvoz, biti varčnejši, obrzdati vseh vrst porabo, zaječiti inflacijo...

Uspehi tega boja se že kažejo, ker postopoma, vse hitreje, jemlje vajeti v roke delavski razred, ker se utrjuje zavest skupnosti, ker birokrati in drugi sovražniki ne morejo več, na škodo skupnosti, nadaljevati realizacije svojih ožjih koristi, ker je duh ljudske solidarnosti, potrjen ob naravnih nesrečah na Kozjanskem in Posočju pa ob zmagovitih plebiscitih za samoprисpevek, pokazal v orjaških razmerjih svojo tvorno silo.

Ob teh spoznanjih želimo vsem delovnim ljudem in občanom Jugoslavije srečen, svetel dan republike!

ZVONE KRŽIŠNIK

Enotno izglasovali samoprисpevek II

Več kot 154.000 Ljubljancev je obkrožilo ZA zato, da bi mladi in stari lahko živeli boljše in srečnejše. Kako naj bi storili drugače, če vsi vemo, kaj pomeni otroku organizirano varstvo, sodobna šola, vsem nam dobro organizirano osnovno zdravstveno varstvo in starejšim občanom lepša življenjska jesen. Prvi zmagi vzajemnosti in solidarnosti je sledila druga, še večja in še bolj odločna. Zmagalo je prepričanje, da le s skupnimi močmi naše mesto lahko hitreje napreduje.

Odločitev za nadaljevanje samoprисpevka pomeni polno vključevanje delovnih ljudi in občanov v družbenopolitična in ekonomska dogajanja sedanjega političnega trenutka ter povečanje zmogljivosti za izenačevanje pogojev družbenega standarda občanov Ljubljane. Neposredna udeležba občanov pri financiranju objektov družbenega standarda bo razbremenila pritisk na gospodarstvo, prispevala k povečanju produktivnosti dela in lažjemu reševanju problemov na drugih področjih družbenih dejavnosti. Odločitev za nov samoprисpevek je zato še bolj dvignila ugled, enotnost in učinkovitost prebivalcev Ljubljane in njihovih družbenopolitičnih organizacij, v temeljnih organizacijah združenega dela, krajevnih skupnostih, občini in mestu.

Priprave na referendum so bile široko zastavljene. Segale so do delavca in občana. Na delu je bilo tisoče znanih in neznanih aktivistov in ugotoviti moramo, da ni bilo občana, ki bi mogel trditi, da ni bil do podrobnosti seznanjen z namenom referenduma, in ne družine, ki bi lahko rekla, da se z

njim ne odloča o njenem lastnem interesu. Akcija je bila ljudska, humana, opravljeno je veliko delo, vsem gre zahvala in priznanje.

Vse to nas uči in tudi obvezuje. Zaupanje delavcev in občanov bo potrebno ponovno v vsem opravičiti. V predvidenem roku je potrebno dograditi še nekatere objekte iz prve

ga samoprисpevka in zavzeto pristopiti k pripravam za izgradnjo novih. Delegatsko postavljene organi za gradnjo objektov in samoupravni organi družbene kontrole naj sprotno, izčrpno in razumljivo obveščajo vse delovne ljudi in občane. Tudi to smo se dogovorili.

J. S.

Sto in večtisočglava množica je preplavila ožje mestno središče. Niti deževno neurje ni zaustavilo Ljubljancev — starih, mladih — vseh, ki smo izrazili podporo rojakom v Avstriji, borečim se za svoje človeške in narodnostne pravice. Lahko smo prepričani, da so nešteto protestna zborovanja, pismeni protesti, v katerih smo poudarjali naša neomajna stališča glede izpolnjevanja vseh zapisanih pravic, občutno pripomogla k nedavnemu uspehu slovenske in hrvaške manjšine v Avstriji ob bojkotu njim namenjenega ponižujočega preštevanja.

NASLOV PREJEMNIKA:

(poština plačana v gotovini)